

Er det ikke korrekt, at man fra den danske repræsentation i Europarådet har anbefalet, at regeringen decideret offensivt går i rette med en række problematiske ting omkring Danmark? Er det ikke korrekt? Vil statsministeren ikke godt bekræfte, at den danske repræsentation ved Arne Belling har sagt, at det vil man?

For det andet vil jeg godt spørge statsministeren: Hvis vi kommer i den situation, at der på et tidspunkt kommer en tredje europarådsrapport om Danmark, vil regeringen så tillade det samme forløb, som tilfældet har været i forbindelse med denne rapport, eller vil man lave et andet forløb, som bl.a. udenrigsministeren har lagt op til, man vil?

Pia Kjærsgaard (DF):

Er statsministeren ikke enig i, at der er utrolig stor forskel på, at man konkret sammenligner forskellige lande på f.eks. skattetryk, arbejdsløshed og andre størrelser, og dette her, som jo er sindelagskontrol, holdningsovervågning? Den rapport fra Europarådet er jo fuldstændig usammenlignelig med f.eks. det, man har forsøgt at sammenligne i OECD eller andre internationale organisationer.

Det her drejer sig om sindelagskontrol. Det drejer sig om en ny overvågningsenhed, og det er dog en afgørende forskel. Det er noget, der i den grad er uforeneligt med danske synspunkter, dansk demokrati og dansk måde at gebærde sig på. Det er noget, som er fuldstændig uset i Danmark.

Igen til det spørgsmål, som har været rejst, og som statsministeren ikke vil svare på: Det er da urimeligt, at man ikke kan få en samlet tilkendegivelse fra regeringen. Det er da urimeligt, at statsministeren ikke vil tage afstand fra denne rapport, som vil tilgodese de medier, der favoriserer fremmede. Det er da fuldstændig utilstedeligt.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Mener statsministeren ikke, det er en lidt tam debat her i Folketingssalen, hvis det er sådan, at statsministeren vedblivende kun vil bekræfte dem, han er enig med, men ikke svare på de spørgsmål, som statsministeren måske er uenig i?

Jeg mener altså, ideen med spørgetiden må være, at man får noget dialog og nogen diskussion. Det er sådan set også en del af demokratiets væsen, som statsministeren påstår, han hylder, så nu spørger jeg for tredje gang, specifikt om

det i rapporten, der handler om de danske medier. Der er en opfordring i rapporten til, at man skal favorisere de medier, som gør noget bestemt på en række områder. Man skal tage tillædelser fra de medier, der ikke gør det, rapporten mener, de skal, og man skal give økonomisk støtte til medierne efter bestemte politiske overvejelser. Den del af rapporten viser da, at de ikke forstår, hvordan tingene fungerer i Danmark.

Kan vi ikke bare få et klart svar fra statsministeren om, at det er fuldstændig utilstedeligt i forhold til dansk demokrati og ytringsfrihed, at man kommer med en sådan opfordring? Det er vores opgave at forholde os til det her, det er jo også en del af den demokratiske dialog, og det er jo også en del af problemet, at regeringen rent faktisk har et medansvar for denne her rapport og også har et særdeles stort medansvar for lignende rapporter, der laves om andre lande.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2404

5) Til statsministeren af:

Klaus Kjær (DF):

»Kan statsministeren bekræfte, at regeringen har haft lejlighed til at gøre indsigelser mod den seneste og meget omstridte 2. landerapport fra Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance (ECRI) af 3. april 2001 uden at gøre brug heraf, ligesom regeringen har haft kendskab til rapportens konklusioner i lang tid – uden på nogen måde at iværksætte initiativer for offentliggørelse af en fylldig dansk erklæring til imødegåelse af rapportens opsigtsvækkende konklusioner, og skal man tolke regeringens passivitet i retning af, at regeringen stort set er enig i rapportens kritikpunkter, der bygger på en 3 dages studietur til Danmark, og som beskriver Danmark som værende et fremmedfjendsk land, ligesom danskerne i rapporten fremstilles som et intolerant og diskriminerende folkefærd?«

Klaus Kjær (DF):

Baggrunden for spørgsmålet er selvfølgelig, hvor lang tid regeringen har kendt til denne rapport, og hvornår den sidst har fået nogle vink med en vognstang om, at regeringen burde imødegå den kritik, der er rejst af Europarådet.

Rapporten har man jo sådan set kendt gennem et helt år, og meget sent, men dog allerede